(00:00) ప్రియమైన చూసేవాళ్ళారా ఈరోజు ఈ సోమవారం సాధారణమైన రోజు కాదు ఇది దేవుళ్ళ దేవుడు మహాదేవుడు భగవాన్ శివునికి అంకితమైన పవిత్రమైన రోజు భోలేనాథ్ అంటే ఆ దేవుడు తన భక్తుల కన్నీళ్లు బాధలు లోటుపాట్లు చూసి వెంటనే కరుణతో ఉప్పొంగుపోతాడు. మన గ్రంథాల్లో చెప్పినట్టు ఎవరైనా సోమవారం రోజు శుద్ధమైన మనసుతో భక్తితో భగవాన్ శివుని కథ వింటే అతని జీవితంలో వ్యాపించిన బీదరికం రోగాలు గ్రహ బాధలు మనసు కలతలు కుటుంబ కలహాలు దురదృష్టం క్రమంగా శాంతించడం మొదలవుతాయి.

(00:37) మండిపోతున్న భూమిపై గంగానిటి ఒక సెలయేరు చల్లదనం తెచ్చినట్టు అలాగే భోలేనాథ్ యొక్క ఈ పవిత్ర కథ జీవితంలో వ్యాపించిన దుఃఖాలు కష్టాల అగ్నిని ఆర్పేసి మనిషికి ఓపిక బలం ఆశలను అందజేస్తుంది. చూసేవాళ్ళారా ఒక్క క్షణం మీ జీవితాన్ని ఆలోచించండి. ఎంత కష్టపడినా డబ్బు నిలబడదు. ఇంట్లో అశాంతి ఎప్పుడు ఉంటుంది? శరీరం రోగాలతో బలహీనమవుతుంది.

(01:03) మనసు అంతలా అలసిపోతుంది దేవుడిపైనే ఫిర్యాదులు చేయాలనిపిస్తుంది. బీదరికం కేవలం డబ్బు లేకపోవడం కాదు అది ఆత్మబలాన్ని కూడా విరగొట్టేస్తుంది. దుంహకం కేవలం కన్నీళ్లు తెమ్మనేస్తుంది కాదు అది విశ్వాసాన్ని కూడా కదిలిస్తుంది. కానీ ఈరోజు సోమవారం ఈ పవిత్ర రోజు మీరు భగవాన్ భోలేనాథ్ కథ వినడానికి కూర్చున్నారంటే అలా అనిపిస్తోంది భోలేనాథ్ యొక్క కరుణ మీ జీవితంలో క్రమంగా దిగివస్తోంది.

(01:29) విరిగిపోయిన మనసు సరిచేసుకుంటున్నట్టు అలసిపోయిన ఆత్మకు ఆసరా దొరుకుతున్నట్టు జీవితంలో మళ్ళీ పోరాడే బలం మొలకెత్తుతున్నట్టు భగవాన్ భోలేనాథ్ కేవలం సంహార దేవుడు కాదు అతడు దుఃఖాలను హరించేవాడు బీదరికాన్ని తొలగించేవాడు భక్తులను కాపాడేవాడు అతడు రాజులను కూడా వంగదిస్తాడు బీదవాళ్ళను కూడా కోగలించుకుంటాడు. అతడు విరిగిపోయిన మనిషిని మళ్ళీ నిలబెట్టే సాహసాన్ని అందజేస్తాడు.

(01:57) జీవితంలో మార్గం మూసుకుపోయినప్పుడు భోలేనాథ్ కొత్త మార్గాన్ని తెరుస్తాడు. ధనం సుఖం ఆగపోయినప్పుడు భోలేనాథ్ కర్మ ఓపిక బలాన్ని అందజేస్తాడు. అందరూ వదిలేసినప్పుడు మహాదేవుడు తన భక్తుని చేయి పట్టుకుంటాడు. అందుకే ఈరోజు కథ కేవలం ఒక కథ కాదు అది దుఃఖనాసనం బీదరిక ముక్తి ఆత్మబల జాగృతి యొక్క దివ్య ప్రక్రియ. బహుశా మీరు కూడా మనసులో అనుకుని ఉండవచ్చు.

(02:24) నా దుంహకాలు ఎప్పుడు తీరతాయి నా ఇంటి బీదరికం ఎప్పుడు తొలతుంది మహాదేవుడు నా మొర వింటాడా చూసేవాలారా బహుశా ఈరోజు సోమవారం ఈ క్షణమే మీ ప్రార్థనలకు జవాబు అవుతుంది. ఎందుకంటే భోలేనాథ్ కృప వచ్చినప్పుడు అసాధ్యమైనది కూడా సాధ్యమవుతుంది. విరిగిపోయిన జీవితంలో కూడా కొత్త ప్రారంభం జరుగుతుంది. అందుకే కేవలం వినకండి. ప్రతి మాటను భక్తితో వినండి.

(02:49) ప్రతి భావాన్ని మనసులోకి ఇంకించుకోండి. సత్యం భక్తి ఓపిక మార్గంలో నడవాలని సంకల్పం చేసుకోండి. మనసును శాంతం చేసుకోండి కళ్ళు మూసుకోండి హృదయంలో భోలేనాథ్ స్మరణ చేసుకోండి. కానీ చూసేవాళ్ళారా ముందుకు వెళ్ళడానికి ముందు ఒక ముఖ్యమైన మాట సోమవారం శివ కథను మధ్యలో వదిలేయకండి. గ్రంథాల్లో చెప్పినట్టు అధూరమైన కథ అధూరమైన కృప ఇస్తుంది. భగవాన్ శివుని కథ మనకు నేర్పేది దునకం శాశ్వతమైనది కాదు ఓపిక అతి పెద్ద ధనం సాచ ఆసరా దేవుడే అని అందుకే వినయంగా విన్నపం ఈరోజు ఈ పవిత్ర కథను చివరివరకు తప్పకుండా వినండి.

(03:32) బహుశా కథలో ఏదో ఒక వాక్యం ఏదో ఒక సంఘటన మీ జీవిత భారాన్ని తగ్గించేస్తుంది. చూసేవాళ్ళారా భోలేనాథ్ కథను భక్తితో వినేవాడికి జీవితంలో శాంతి బలం సమతుల్యం వస్తాయి. అలాంటి కథలను ఇతరులకు చేర్చే వాడికి జీవితంలో దున్ఖకాలు లోటుపాట్లు క్రమంగా తొలగపోతాయి. మీరు సాచ్చా సనాతనులు అయితే అలాంటి పవిత్ర కథలను వ్యాప్తి చేయడం మీ పుణ్యం కూడా కర్తవ్యం కూడా అందుకే ఈ వీడియోను ప్రేమతో ఇష్టపడండి.

(03:59) మీ కుటుంబం స్నేహితులతో పంచుకోండి. మా ఛానల్ ను సబ్స్క్రైబ్ చేయడం మర్చిపోకండి. తద్వారా ప్రతి సోమవారం మీకు భగవాన్ భోలేనాథ్ దివ్య కథలు జీవితానికి ఆసరా ఇచ్చే పవిత్ర సందేశాలు అందుతాయి. మరి భక్తి విశ్వాసం ఓపికతో ఓం నమఃశివాయ స్మరణ చేసుకుంటూ ఈ పవిత్ర సోమవారం కథను మంచి మొదలు పెడదాం. ఒక చిన్న గ్రామం ఒడ్డున ఎక్కడ నది ఒడ్డు పొడి మట్టితో నిండి ఉండేది.

(04:25) అక్కడ ఒక పాత విరిగిన గుడిసే నిలబడి ఉండేది. అందులో నివసించేది రెండు అనాథ తోబుట్టువులు పెద్ద అక్క సీత ఆమెకు కేవలం ఎనిమిది సంవత్సరాలు ఆమె చిన్న తమ్ముడు చోటు అతనికి ఇంకా నాలుగు సంవత్సరాలు మాత్రమే వారి తల్లిదండ్రులు భయంకరమైన జ్వరంతో కొన్ని నెలల ముందు మరణించారు. వారిని ఈ ప్రపంచం కఠినత్వానికి వదిలేసి వెళ్ళిపోయారు. సీతా చోటు చేయి పట్టుకుని ఇద్దరు కలిసి ఆ గుడిసెను తమ ఆశ్రయంగా చేసుకున్నారు.

(04:54) అక్కడ నాలుగు వైపులా గాలి గుండా ఊడిపోతుంది. వేసవి రోజుల్లో సూర్యుని వేడి అంతా భయంకరంగా ఉండేది. గుడిసె మట్టి గోడలు బట్టిలో పెట్టిన ఇటుకల్ల వేడెక్కేవి. సీత చోటు చెమటలు పట్టి తడిసిపోయేవారు కానీ వాళ్ళు సహనంతో భరించేవారు. సీత అడవి నుంచి పొడి ఆకులు గడ్డి సేకరించి తెచ్చి వాటితో నీడ చేసేది. రోజంతా వాళ్ళు నది ఒడ్డున ఆడుకునేవారు రాళ్లతో ఇల్లు కట్టేవారు సాయంత్రం కొంచెం పండ్లు కూరగాయలు రైతుల పొలాల నుంచి దొంగతనం చేసి తెచ్చేవారు లేదా భిక్షలో దొరికేవి ఉడకబెట్టి తినేవారు.

(05:29) రాత్రులు బాధకరంగా ఉండేవి కానీ వేడిగాలిలో ఎక్కడో పడుకునేవారు. ఒకరినొకరు కోగలించుకుని సీతా చోటును తన ఒడిలో పడుకోబెట్టేది పాత దుప్పటితో కప్పేది గాలి గుండాలను తరిమి కొట్టడానికి భజనలు పాడేది. హర హర మహాదేవ్ కానీ వర్షాకాల రోజులు మరింత కష్టమవుతాయి. ఆకాశం నుంచి నీటి ధారలు జలపతాల్లా పడేవి

గుడిసె పైకప్పు కారేది. మొదట చిన్న చిన్న చుక్కలు పడేవి తర్వాత మొత్తం పైకప్పు లీక్ అవుతుంది.

(06:01) మట్టి నేలపై నీరు నిండి బురద అవుతుంది. సీత చోటు నిద్రపోలేవారు. రాత్రంతా మేల్కొని ఒకరినొకరు పట్టుకొని పైకప్పు రంధ్రాల నుంచి పడే నీటిని పాత గిన్నెలో సమోసేవారు. చోటు భయంతో వనికి ఏడ్చేవాడు. సీత అతన్ని రొమ్ముకు హత్తుకొని చెప్పేది. భయపడకు తమ్ముడా బోలే బాబా అంతా సరిచేస్తాడు. వర్షాకాల రాత్రులు అనంతమైనవి చల్లని గాలులు మెరుపులు మెరిసేవి ఇద్దరు తోబుట్టువులు తడిచి వనికి కానీ ఓటమి అంగీకరించేవారు కాదు ఉదయాన్నే సీత బయటకు వచ్చి తడిచిన గడ్డిని ఆరబెట్టేది గుడిసె మరమత్తుకు మట్టి పూసేది ప్రతిరోజు వేసవి అయినా వర్షమైనా ఇద్దరు తోబుట్టువులు తమ

(06:43) చిన్న మూలలో శంకర భగవాన్ పూజ చేసేవారు. సీతా గుడిసే పాడుబడిన మూలలో ఒక చిన్న శివలింగం పెట్టింది. నది నుంచి తెచ్చిన మెత్తని రాయి ఉదయం సాయంత్రం ఇద్దరు కలిసి పూలు సమర్పించేవారు అడవి నుంచి తెచ్చినవి ఏ పాలు లేవు పండ్లు లేవు కానీ సీత నీటిలో కొంచెం చక్కెర కలిపి భోగం పెట్టేది. చోటు మందమైన స్వరాల్లో ఓం నమః శివాయ జపం చేసేవాడు. సీత ఆరతి పాడేది.

(07:11) వాళ్ళు నమ్మేవారు భోలే బాబా తమ ప్రతి కష్టాన్ని చూస్తున్నాడని ఒకసారి వర్షాకాల భయంకర రాత్రి నీరు గుడిసెలోకి చేరి చోటు జ్వరంతో తప్పడం మొదలైంది. సీతా రాత్రంతా శివలింగం పట్టుకొని ఏడ్చింది. ప్రార్థన చేసింది ఓ శంకర నా చోటును కాపాడు. మేము నీ భక్తులము మరియు అద్భుతం జరిగింది. ఉదయాన్నే ఆకాశం క్లియర్ అయింది.

(07:37) ఒక ప్రయాణికుడు సాధువు అక్కడికి వచ్చాడు వాళ్ళ పరిస్థితి చూసి సాధువు చెప్పాడు భగవాన్ శంకరుడు మీ పిలుపు విన్నాడు. అతడు గ్రామవాసులకు చెప్పాడు క్రమంగా ప్రజలు సాయం చేశారు. కానీ సీత చోటు ఆస్థ ఎప్పుడూ కదలలేదు. వాళ్ళు తెలుసుకున్నారు భోలే బాబా కృపతోనే ఈ జీవితం నడుస్తోందని. ఈరోజు కూడా ఆ గుడిస నిలబడి ఉంది. ఇద్దరు తోబుట్టువుల కథ గ్రామంలో ప్రేరణగా మారింది భక్తి బలానికి మరి ఇప్పుడు మనము ఆ కథను మరింత లోతుగా తెలుసుకుందాం.

(08:10) వాళ్ళ జీవితంలోని ఆ పల్లవులను తాకుదాం అదృశ్యంగా మిగిలినవి. వాళ్ళ భక్తి యొక్క ఆ సూక్ష్మ తంతువులను అర్థం చేసుకుందాం. ప్రభువుతో అనుసంధానమైనవి. సీతా జాపకాలు ఇప్పటికి తాజాగా ఉన్నాయి. తల్లి తన తలపై చేయి తడుతున్నప్పుడు తండ్రి భుజాలపై కూర్చోబెట్టి నది ఒడ్డున తిరిగించేవాడు. ఇప్పుడు అదే నది ఒడ్డు వాళ్ళ ప్రపంచమైంది. సీత చోటుకు వివరించింది తల్లిదండ్రులు వెళ్ళిపోయారు.

(08:35) కానీ భోలే బాబా ఎప్పుడూ మనతోనే ఉన్నాడు. మనము అతని శరణులోనే ఉన్నాం. చోటు అంత చిన్నవాడు కాబట్టి అంతా అర్థం కాదు. కానీ అతడు అక్క మాటలను నమ్మేవాడు. ఆమె ప్రతిచర్యను అనుసరించేవాడు. ఉదయం సూర్యుని

మొదటి కిరణం గుడిసే రంధ్రం నుంచి వచ్చి శివలింగం పై పడేది సీత నిద్ర లేచేది మొదటి చోటు ముఖం చూసేది తర్వాత ముఖం చేతులు కడిగా నేరుగా శివలింగం దగ్గర కూర్చునేది ఆమె ఒక చిన్న దీపం చేసుకుంది.

(09:05) అడవి నుంచి సేకరించిన కిరోసిన్ నూనె పోసి బత్తి వెలిగించేది. ఆ జ్వాల మిటమిటలాడేది కానీ ఆరిపోయేది కాదు. సీతాజలం సమర్పించేది ఆ పూలు సమర్పించేది ముందురోజు ఆరబెట్టినవి తర్వాత కళ్ళు మూసుకుని ప్రార్థన చేసేది ఆమె ప్రార్థనలో ఏ మనవి లేదు కేవలం కృతజ్ఞత మాత్రమే భగవాన్ మరో రోజు ఇచ్చినందుకు తర్వాత చోటును లేపేది అతన్ని కూడా ప్రణామం చేయించేది రోజువారి పనులు మొదలవుతాయి.

(09:33) ఆహారం వెతుకడానికి ఇద్దరు నది ఒడ్డున నడిచేవారు. ఏదైనా చెట్టుపై అడవి బేరి దొరికేవి ఏ రైతు పొలం నుంచి పడిన బీన్స్ లేదా టమాటాలు సీతాకు దొంగతనం చేయడానికి భయమేసేది కానీ చోటు ఆకలి కడుపు చూసి అంతా చేసేది. ఒకసారి పట్టుబడ్డారు. ఒక రైతు వాళ్ళను తన పొలల్లో ఉసిరి కాయలు కోస్తుండగా చూశాడు. అతడు కర్ర తీసుకుని పరిగెత్తాడు.

(10:01) సీతా చోటు చేయి పట్టుకొని ప్రాణాలు అరచేతిలో పెట్టుకొని పరిగెత్తారు. ఒక పొద వెనుక దాక్కున్నారు. హృదయం దడదడలాడుతోంది. రైతు కోపంతో అరుస్తూ ఉన్నాడు కానీ వాళ్ళను కనుగొనలేదు. అతడు వెళ్ళిపోయాక సీత చూసింది. చోటు చేతిలో ఉసిరి ఇంకా ఉంది. ఆమె చెప్పింది తమ్ముడా ఈ ఉసిరి మనము దొంగతనం చేశం. ఇది పాపం చోటు చెప్పాడు కానీ అక్క నాకు ఆకలి వేస్తోంది.

(10:28) సీత ఉసిరి తీసుకుని శివలింగం ముందు పెట్టింది. ఆమె చెప్పింది భోలే బాబా మాపై పాపం జరిగింది. మేము అడగకుండా ఈ పండు తీసుకున్నాం. దయచేసి ఈ పాపాన్ని క్షమించు ఈ ఆహారాన్ని పవిత్రం చేయి తర్వాత ఉసిరి కడిగా చోటుకు ఇచ్చింది. చోటు సంతోషంగా తిన్నాడు. సీత తన భాగం తినలేదు. ఆమెకు ఆకలి లేదని చెప్పింది. కానీ నిజానికి ఆమె తన భాగాన్ని కూడా భగవాన్కు సమర్పించాలనుకుంది.

(10:57) సాయంత్రం ఇద్దరు నది ఒడ్డున కూర్చుని రాళ్ళు విసురుతుంటారు. అలలతో మాట్లాడుతుంటారు. సీతా చోటుకు కథలు చెప్పేది. భగవాన్ శంకరుని కథలు అతని తాండవ నృత్య కథ సముద్రమథన కథ భస్మాసుర కథ చోటు గమనంగా వింటాడు. తర్వాత అనంతమైన ప్రశ్నలు అడుగుతాడు. అక్క భోలే బాబా మెడలో పాము ఎందుకు ఉంటుంది అతడు భయపడడు సీత వివరించేది లేదు తమ్ముడా ఆ పాము అతని ఆభరణం అది అతని బలం భగవాన్ శంకరుడు సంహారకుడు అతడు ఎవరికీ భయపడడు చోటు మళ్ళీ అడుగుతాడు అతని తలపై చంద్రుడు ఎందుకు సీత చెప్పేది అది చల్లదనం సూచిక తమ్ముడా భోలే బాబా భయంకర తపస్సు చేస్తాడు అతని అతని తేజస్సుతో మొత్తం సృష్టి కాలిపోతుంది.

(11:51) అందుకే చంద్రుడు అతని తేజాన్ని శాంతపరుస్తాడు. ఇలాంటి మాటల్లో సాయంత్రం దాటిపోతుంది. చీకటి పడుతుంది. రాత్రి చల్లని గాలి మొదలైతే సీతా

చోటును గుడిసెలోకి తీసుకు వెళ్తుంది. వాళ్ళు తమ సన్నని దుప్పటిలో చుట్టుకొని కూర్చుంటారు. కొన్నిసార్లు చంద్రుని వెన్నెల రాత్రులు ఉంటే చంద్రకాంతి శివలింగంపై పడి అది. మెరిసిపోతుంది. సీత అది చూసి నవ్వేది.

(12:18) అనిపిస్తుంది భగవాన్ వాళ్ళను చూస్తున్నాడని వాళ్ళపై నవ్వుతున్నాడని ఒకరోజు విషయం వేసవి భయంకర రోజు సూర్యుడు అగ్ని వర్షం కురిపిస్తున్నాడు. నది పొడిగా ఒక సన్నని సెలయేరు మిగిలింది. సీత చోటు దాహంతో అలసిపోయారు. నీటి వెతుకడానికి కొంచెం దూరం వెళ్ళారు. అంతలో ఆకాశంలో మేఘాలు కమ్మేసాయి. భారీ వర్షం మొదలైంది. తడిసిపోతూ గుడిస వైపు పరిగెత్తారు.

(12:47) కానీ మార్గంలో వర్షంఅంతా భయంకరమైంది. అంతా మబ్బుగా మారింది. సీతా చోటు చేయి గట్టిగా పట్టుకుంది కానీ జారుడు కారణంగా ఆమె కింద పడింది. ఆమె కాలు మెలిక పడింది. ఇప్పుడు ఆమె నడవలేకపోతోంది. చోటు ఏడ్చాడు సీత అతన్ని చుప్ చేసి చెప్పింది భయపడకు భోలే బాబా మనకు సాయం చేస్తాడు. ఆమె కళ్ళు మూసుకుని ప్రార్థన చేసింది. అప్పుడు ఒక వింత సంఘటన జరిగింది.

(13:16) వర్షం అకస్మాత్తుగా తగ్గింది. ఒక తెల్లని బక్క వాళ్ళ ముందు వచ్చి ఎగురుతుంది. మార్గం చూపిస్తున్నట్టు సీతా లంగడుతూ చోటు సాయంతో ఆ బక్కను అనుసరించింది. ఆ బక్క వాళ్ళను ఒక చెట్టు దగ్గరకు తీసుకు వెళ్ళింది. అక్కడ గుహ లాంటి స్థలం ఉంది. అక్కడ వర్షం నుంచి రక్షణ పొందవచ్చు. సీత లోపల చూసి ఆశ్చర్యపోయింది. గుహలో ఒక సహజ శివలింగం ఉంది.

(13:42) అందుపై నీటి చుక్కలు పడుతున్నాయి. ఈ దృశ్యం అద్భుతం సీత అర్థం చేసుకుంది ఇది భగవాన్ శంకరుని కృపే ఆమె చోటుతో అక్కడ కూర్చుని ప్రార్థన చేసింది. కొంచెం సేపటికి వర్షం ఆగింది. వాళ్ళు సురక్షితంగా గుడిసెకు తిరిగి వచ్చారు. కానీ ఆ గుహ జాపకం సీత మనసులో నిలిచిపోయింది. ఆమె తరచు అక్కడికి వెళ్లి శుభ్రం చేసి పూజ చేసేది క్రమంగా ఈ మాట గ్రామంలో వ్యాపించింది.

(14:11) రెండు అనాథ పిల్లలకు భగవాన్ శంకరుని కృపతో పవిత్ర గుహ దొరికిందని కొందరు వాళ్ళపై నవ్వేవారు కొందరికి దయ వచ్చేది కానీ కొందరు వాళ్ళ భక్తి చూసి ప్రభావితమయ్యారు. గ్రామంలో ఒక పెద్దాయన అందరూ బాబా అనేవారు. ఒకరోజు వాళ్ళ గుడిసకు వచ్చాడు. సీత చోటును కలిశాడు. వాళ్ళ కథ విన్నాడు. వాళ్ళ పూజ చూశాడు. బాబా చెప్పాడు బిడ్డ మీ భక్తి సాచ్చ భగవాన్ శంకరుడు భక్తుని హృదయంలో నివసిస్తాడు.

(14:46) మీ దగ్గర భౌతిక సాధనాలు లేవు కానీ మీ దగ్గర ఉన్న భక్తి ఎవరి దగ్గర లేదు. అతడు సీతకు ఒక రుద్రాక్ష మాల ఇచ్చాడు. దాన్ని ధరించి ఓం నమఃశివాయ జపం చేయమని చెప్పాడు. సీత ఆ మాల చేతిలో తీసుకుని అద్భుతమైన శాంతి అనుభవించింది. ఆ రోజు నుంచి ఆమె భక్తి మరింత గాయమైంది. ఆమె కేవలం ఉదయం సాయంత్రం పూజ చేయడమే కాదు రాత్రి చోటు నిద్రపోయాక కూడా కూర్చుని జపం చేసేది. ఆమె మనసులో ఒకే కోరిక.

(15:13) ఒకసారి భగవాన్ శంకరుని దర్శనం చేసుకోవాలి. ఆమె కథల్లో వింటుంది భగవాన్ ప్రత్యక్షమై భక్తులకు దర్శనం ఇస్తాడని ఆమె కూడా అదే కోరుకుంది. కానీ ఒకరోజు కొత్త కష్టం వచ్చింది. గ్రామ సర్పంచ్ కుమారుడు ఒక దబంగ్ యువకుడు అందరూ కాలియా అనేవారు. అతడు సీతా గుడిసే భూమిపై తన హక్కు చెప్పాడు. అది తన తండ్రి భూమి అని ఆ అనాథ పిల్లలు అక్కడి నుంచి తప్పుకోవాలని చెప్పాడు.

(15:42) సీత భయపడింది. ఆమె గ్రామవాసులకు సాయం అడిగింది కానీ కాలియా భయంతో ఎవరు ముందుకు రాలేదు. బాబా సర్పంచ్తో మాట్లాడాడు కానీ సర్పంచ్ తన కుమారునికే మద్ధతు ఇచ్చాడు. చివరికి ఒకరోజు కాలియా తన స్నేహితులతో గుడిసెపై వచ్చి అరిచాడు. ఇప్పుడు మీరు ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోండి లేదంటే ఈ గుడిసెను కూల్చేస్తాను. సీతా చేతులు జోడించి చెప్పింది అన్నా మాకు మరో చోటు లేదు ఇదే మా ఇల్లు భగవాన్ శంకరుని కృపతో మేము ఇక్కడే ఉంటున్నాం.

(16:15) కాలియా నవ్వాడు భగవాన్ శంకరుడు అతడు ఎక్కడున్నాడు చూపించు నాకు నేను కేవలం ఈ విరిగిన గుడిసెను చూస్తున్నాను. అతడు ఒక కర్ర తీసుకుని శివలింగం వైపు వెళ్ళాడు. సీత అతని ముందు చేతులు చాచింది. లేదు అది తాకకు ఇది భోలే బాబా కాలియా ఆమెను తోసేసి కర్ర ఎత్తి శివలింగంపై దాడి చేయబోయాడు. అప్పుడు అద్భుతం జరిగింది. శివలింగం నుంచి తీవ్రమైన కాంతి వచ్చింది.

(16:43) కాలియా కర్ర గాలిలోనే అడ్డుపడింది. ఏదో అదృశ్య శక్తి అది పట్టుకున్నట్టు కాలియా ఆశ్చర్య పోయాడు. అతడు బలంగా ప్రయత్నించాడు కానీ కర్ర కదలలేదు. అకస్మాత్తుగా ఆ కర్ర వెనక్కి తిరిగి కాలియా తలపై బలంగా తగిలింది. అతడు అరిచాడు వెనక్కి తప్పుకున్నాడు అతని స్నేహితులు పారిపోయారు. సీత చోటు ఇదంతా చూస్తున్నారు. సీత కళ్ళలో కన్నీళ్లు ఉన్నాయి కానీ భయం లేదు.

(17:15) ఆమె చెప్పింది చూసావా భోలే బాబా మనల్ని కాపాడతాడు. కాలియా భయపడ్డాడు. అతడు క్షమాపణ చెప్పి అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ రోజు నుంచి అతడు సీత చోటును ఇబ్బంది పెట్టలేదు. ఈ సంఘటన మొత్తం గ్రామంలో అగ్నిలా వ్యాపించింది. ప్రజలు ఆశ్చర్యపడ్డారు. చాలామంది సీతా గుడిసెకు వచ్చేవారు. శివలింగం దర్శనం చేసేవారు. కొందరు పండ్లు పూలు తెచ్చేవారు కొందరు బట్టలు కొందరు గోధుమలు సీతా వినయంగా అన్ని స్వీకరించేది.

(17:46) కానీ అదంతా భగవాన్ ప్రసాదం అని చెప్పేది. ఆమె అందరికీ పనిచేసేది. ఆమె గుడిసే ఇప్పుడు కేవలం గుడిసే కాదు ఒక చిన్న మందిరం అయింది. ప్రజలు వచ్చేవారు పూజ చేసేవారు ప్రసాదం తీసుకునేవారు సీత చోటు రోజువారిలో మార్పు వచ్చింది. ఇప్పుడు వాళ్ళకు ఆహారం బాధ లేదు. కానీ వాళ్ళ సాధన మరింత గాయమైంది. సీతా నది ఒడ్డు నుంచి మరిన్ని అందమైన రాళ్ళు సేకరించి వాటితో శివలింగం చుట్టూ చిన్న మండపం కట్టింది.

(18:20) రంగు రంగుల రాళ్లతో రంగోలి వేసింది. చోటు పూల మాలలు చేయడం నేర్చుకున్నాడు. ఇద్దరు కలిసి భజనలు పాడేవారు. శివశంకర భోలేనాథ్ సంకటమోచన నామ తుమారా గ్రామవాసులు వాళ్ళ భజనలు వినడానికి వచ్చేవారు. ఒకరోజు బాబా సీతాతో చెప్పాడు బిడ్డ ఇప్పుడు మీ పరీక్ష సమయం వస్తోంది. భగవాన్ శంకరుడు మీ భక్తితో సంతోషంగా ఉన్నాడు. కానీ సాచా భక్తిలో ఆస్త యొక్క చివరి పరీక్ష కూడా ఉంటుంది.

(18:51) సిద్ధంగా ఉండు సీత అడిగింది ఏమిటి ఆ పరీక్ష బాబా బాబా చెప్పాడు అది కాలం చెబుతుంది. కేవలం గుర్తుంచుకో ఏమి జరిగినా మీ భక్తి కదలకూడదు. సీత తల ఊపింది. కొన్ని రోజుల తర్వాత భయంకర తుఫాను వచ్చింది. మేఘాలు గర్జిస్తున్నాయి. మెరుపులు మెరుస్తున్నాయి. గాలులు వేగంగా ఉన్నాయి. ప్రళయం వచ్చినట్టు అనిపించింది. సీత చోటు గుడిసెలో ఉన్నారు. అకస్మాతుగా భయంకర మెరుపు మెరిసి గుడిసె దగ్గర చెట్టుపై పడింది.

(19:25) చెట్టు పెద్ద భాగం తెగి గుడిసే పైకప్పుపై పడింది. పైకప్పు విరిగింది. గోడలు కదిలాయి. సీత వెంటనే చోటును తన కింద దాచుకుంది. సిథిలాలు వాళ్ళపై పడ్డాయి కానీ అద్భుతంగా వాళ్ళు బతికారు కానీ గుడిసే పూర్తిగా నాశనమైంది. వర్షం ఆగాక సీత చూసింది. తమ శివలింగం సిధిలాల కింద దాగ ఉంది. ఆమె కళ్ళలో కన్నీళ్లు వచ్చాయి. ఆమె వెంటనే సిథిలాలు తొలగించడం మొదలు పెట్టింది.

(19:53) చోటు కూడా సాయం చేశాడు. కొంచెం సేపటికి శివలింగాన్ని బయటకు తీశారు. అది సురక్షితంగా ఉంది. సీత అది కౌగలించుకుంది. అప్పుడు బాబా కొందరు గ్రామవాసులు వచ్చారు. వాళ్ళు గుడిసే పరిస్థితి చూసి దుంహకించారు. బాబా చెప్పాడు సీత మీరిద్దర మా ఇంటికి రండి. ఇక్కడ ఇప్పుడు ఉండడం కష్టం. సీత నిరాకరించింది. ఆమె చెప్పింది లేదు బాబా ఇదే మా ఇల్లు భగవాన్ శంకరుడు మమ్మల్ని ఇక్కడే పెట్టాడు. మేము ఇక్కడే ఉంటాం.

(20:25) మళ్ళీ గుడిసే కట్టుకుంటాం. బాబా చెప్పాడు కానీ బిడ్డ అంత కష్టం సీత దృఢంగా చెప్పింది భగవాన్ మా సాయం చేస్తాడు. ఆమె ఆస్థ చూసి అందరూ మౌనమయ్యారు. మరుసటి రోజు నుంచి గ్రామవాసులు కలిసి కొత్త గుడిసే కట్టడం మొదలు పెట్టారు. అందరూ తమ తమ యోగదానం చేశారు. కొన్ని రోజుల్లో ఒక కొత్త బలమైన గుడిసే సిద్ధమైంది. ఈసారి అందులో ఒక వేరుగా గది కట్టారు.

(20:54) అక్కడ శివలింగాన్ని స్థాపించారు. ఇప్పుడు అది ఒక చిన్న మందిరమే. సీత సంతోషానికి అవధులు లేవు. ఆమె కొత్తగా పూజ మొదలు పెట్టింది. కానీ బాబా మాట ఆమె మనసులో నిలిచిపోయింది. పరీక్ష సమయం వస్తోంది. అది ఏమిటి కొన్ని నెలలు గడిచాయి. ఒకరోజు చోటు జ్వరంతో మండిపోతున్నాడు. అది సాధారణ జ్వరం కాదు అతని జ్వరం చాలా పెరిగింది. అతడు స్పృహ తప్పాడు. సీత భయపడింది.

(21:25) ఆమె చల్లని నీటి పట్టీలు పెట్టింది కానీ ఉపయోగం లేదు. గ్రామ వైద్యుడిని పిలిచారు. అతడు చెప్పాడు ఇది గంభీరమైన రోగం త్వరగా పెద్ద ఆసుపత్రికి తీసుకు వెళ్ళాలి. కానీ ఆసుపత్రి దూరం సీతాకు డబ్బు లేదు. గ్రామవాసులు సాయం చేయడానికి ప్రయత్నించారు కానీ అంత డబ్బు సమకూర్చడం కష్టం. సీతా ఓటమి అంగీకరించలేదు. ఆమె శివలింగం ముందు కూర్చుంది.

(21:53) ప్రార్థన చేసింది ఓ భోలే బాబా నువ్వే నా తల్లిదండ్రులు నువ్వే నా అంత నా చోటు నా ప్రాణం అతన్ని కాపాడు నేను నీ నుంచి ఏమి అడగను కేవలం అతని ప్రాణం కాపాడు అవసరమైతే నా ప్రాణం తీసుకో అతని ప్రాణం కాపాడు ఆమె రాత్రంతా జపం చేసింది. కన్నీళ్లు కార్చింది. ఉదయానికి చోటు పరిస్థితి మరింత దిగజారింది. అతడు శ్వాస తీసుకోవడానికి కష్టపడుతున్నాడు.

(22:23) సీత హృదయం విరిగిపోతోంది. ఆమె శివలింగాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని చెప్పింది. భగవాన్ నువ్వు నిజంగా ఉంటే భక్తుని మొరవింటే ఇప్పుడే ప్రత్యక్షమవు నా చోటును కాపాడు నేను నిన్ను సవాలు చేయడం లేదు. నీపై పూర్తి విశ్వాసం ఉంది. కానీ నువ్వు నా తమ్ముడిని కాపాడలేకపోతే ఈ శివలింగాన్ని ఇక్కడే విసిరేస్తాను. ఇలా చెబుతూ ఆమె గొంతులో బాధ ఉంది విశ్వాసం ఉంది చివరి ఆశ ఉంది.

(22:53) అప్పుడు అకస్మాత్తుగా గదిలో తీవ్రమైన కాంతి వ్యాపించింది. సీత కళ్ళు మూసుకుంది. కళ్ళు తెరిచినప్పుడు ముందు ఒక దివ్య దృశ్యం భగవాన్ శంకరుడు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతని శరీరం నుంచి జ్యోతి వస్తోంది. మెడలో పాము తలపై జటలు చేతిలో త్రిశూలం అతని కళ్ళు కరుణతో నిండి ఉన్నాయి. సీత స్తబ్దురాలైంది. ఆమె ప్రణామం చేసింది. భగవాన్ శంకరుడు నవ్వుతూ చెప్పాడు సీత నీ భక్తితో నేను సంతోషంగా ఉన్నాను.

(23:25) నువ్వు సాచ్చా భక్తి చూపించావు. భయపడకు నీ తమ్ముడు ఇప్పుడు బాగవుతాడు. అతడు తన చేయి చోటు తలపై పెట్టాడు. వెంటనే చోటు జ్వరం తగ్గింది. అతడు కళ్ళు తెరిచి నవ్వాడు. తర్వాత భగవాన్ శంకరుడు సీతాతో చెప్పాడు. మీరిద్దరూ ఇక ఒంటరి కాదు నేను ఎప్పుడూ మీతోనే ఉన్నాను. ఈ స్థలాన్ని పవిత్రంగా ఉంచు ఇక్కడ ఒక మందిరం నిర్మాణం అవుతుంది.

(23:54) మీరిద్దరు దాని జాగ్రత్త చూసుకోండి. ఇంత చెప్పి భగవాన్ అంతర్ధానం అయ్యాడు. సీత కళ్ళ నుంచి కన్నీళ్ళ ధార వచ్చింది. చోటు అడిగాడు అక్క ఏమైంది నాకు చాలా బాగుంది. సీత అతన్ని కౌగలించుకుంది. ఆ రోజు నుంచి అంతా మారిపోయింది. భగవాన్ శంకరుని ప్రత్యక్ష దర్శనం వార్త దూరదూరానికి వ్యాపించింది. ప్రజలు దూరదూరం నుంచి దర్శనానికి వచ్చేవారు. గ్రామవాసులు కలిసి అక్కడ అందమైన మందిరం కట్టించారు.

(24:25) సీత చోటు మందిర పూజారులయ్యారు కానీ వాళ్ళు తమ సాధారణత్వాన్ని మరచలేదు సీత ఇప్పటికీ అదే సాధారణ భక్తి చేసేది చోటు ఇప్పటికీ పూలు

సమర్పించేవాడు మందిరంలో దూరదూరం నుంచి భక్తులు వచ్చేవారు తమ మనోకామనలు అడిగేవారు అవి నెరవేరేవి సీత ఎప్పుడు చెప్పేది భగవాన్ శంకరుడు అందరివాడు అతడు అందరి మొర వింటాడు కేవలం విశ్వాసం ఉంచు భక్తి భక్తి ఉంచు అలా ఆ చిన్న గుడిసే ఒక మహాన్ మందిరమైంది.

(25:00) రెండు అనాథ పిల్లల నిష్కామ భక్తి భగవాన్ను ప్రత్యక్షం చేసింది. ఈ కథ ఈరోజు కూడా ప్రజలు చెప్పుకుంటారు భక్తి బలం అనంతమైంది అని భగవాన్ శంకరుడు తన భక్తులకు అంతా చేస్తాడు అని జయ భోలే శంకర్ హర హర మహాదేవ్ మందిరం కట్టిన తర్వాత సీత చోటు జీవితం పూర్తిగా మారిపోయింది. కానీ వాళ్ళ హృదయం మారలేదు. వాళ్ళు ఇప్పటికీ సాధారణంగా జీవించేవారు. భగవాన్ సేవలో మునిగిపోయేవారు.

(25:31) సీత ఇప్పుడు యువతి అయింది. చోటు యువకుడు కానీ వాళ్ళ రోజువారి అదే ఉదయం నాలుగు గంటలకు లేచి మందిరం శుభ్రం చేయడం భగవాన్ అభిషేకం పూజ అర్చన భక్తుల స్వాగతం మందిరంలో ఇప్పుడు నియమితంగా హారతి భజన కీర్తనలు జరుగుతాయి. గ్రామవాసులు స్వచ్ఛంద సేవకులుగా సాయం చేసేవారు కానీ సీత ప్రతి పని తానే చేసేది. ముఖ్యంగా శివలింగం పూజ ఆమె శివలింగాన్ని తన బిడ్డలా స్నానం చేయించేది వస్త్రాలు కట్టేది పూలు సమర్పించేది.

(26:05) ఆమె భక్తిలో మరింత లోతు వచ్చింది. ఆమె కేవలం మంత్రాలు చదవడమే కాదు ఆమె మొత్తమునికి భగవాన్ శంకరునిలో లీనమైంది. ఆమె తరచు ధ్యాన మగ్నంగా ఉండేది. ఒకసారి మందిరంలో ఒక సంతుడు వచ్చాడు. అతడు చాలా పెద్దవాడు అతని ముఖం తేజోమయం అతడు సీతాను చూసి నవ్వి చెప్పాడు బిడ్డ నువ్వు భగవాన్ను సంతోషపరిచావు. ఇప్పుడు నీ జీవితం అతనికే అంకితం నీకు మరో దివ్య అనుభవం ఉంటుంది.

(26:36) సీత వినయంగా అడిగింది ఎలాంటి అనుభవం గురుదేవా సంతుడు చెప్పాడు భగవాన్ శంకరుడు నీకు దర్శనం ఇచ్చాడు. ఇప్పుడు అతడు నీకు జానం ఇస్తాడు. నువ్వు సమాధి అవస్థ పొందుతావు. సీత చెప్పింది నేను సాధారణ సేవకురాలిని గురుదేవా నాకు జానం కోరిక లేదు. నేను కేవలం సేవ చేయాలనుకుంటాను. సంతుడు చెప్పాడు సేవే అతి పెద్ద జానం బిడ్డ నువ్వు సరైన మార్గంలో ఉన్నావు. ఇంత చెప్పి సంతుడు వెళ్ళిపోయాడు.

(27:07) సీత తర్వాత అడిగితే తెలిసింది గ్రామంలో ఎవరు సంతుడు రాలేదని ఆమెకు అర్థమైంది అది భగవాన్ శంకరుడే సంతు రూపంలో వచ్చాడని ఆమె కళ్ళు తడిసాయి చోటు ఇప్పుడు పెద్దవాడయ్యాడు. అతడు చదువు రాతలు కూడా నేర్చుకున్నాడు. కానీ అతడు సన్యాసం తీసుకోవాలని నిర్ణయించాడు. అతడు సీతతో చెప్పాడు అక్క నేను కూడా భగవాన్ శంకరుని సేవలో నా జీవితం పెట్టాలనుకుంటున్నాను.

(27:34) నేను సన్యాసి కావాలి. సీత అతన్ని వివరించింది. తమ్ముడా సేవ గృహస్థుగా ఉండి కూడా చేయవచ్చు. నువ్వు పెళ్లి చేసుకో మంచి కుటుంబం స్థాపించు కానీ చోటు

మొండిగా ఉన్నాడు. అతడు చెప్పాడు అక్క భగవాన్ మనల్ని కాపాడాడు. మనకు ఈ మందిరం ఇచ్చాడు. మన జీవితం అతనిదే నేను సన్యాసం తీసుకుని మొత్తం దేశంలో తిరిగి భగవాన్ శంకరుని మహిమను ప్రచారం చేస్తాను.

(28:03) సీత అతని కోరికను గౌరవించింది. ఒక మంచి రోజు చోటు సన్యాస దీక్ష తీసుకున్నాడు. అతని పేరు స్వామి శివానంద అని పెట్టారు. అతడు మందిరం వదిలి తీర్థయాత్రకు బయలుదేరాడు. సీత ఒంటరిగా మిగిలింది కానీ ఆమెకు ఒంటరితనం అనిపించలేదు. ఎందుకంటే భగవాన్ శంకరుడు ఎప్పుడూ ఆమెతోనే ఉన్నాడని అనిపించేది. మందిరం బాధ్యత ఇప్పుడు పూర్తిగా ఆమెపై వచ్చింది.

(28:29) ఆమె దాన్ని పూర్తి లగ్నతో చేసేది. ఒకరోజు మందిరంలో ఒక భారీ ఉత్సవం ఏర్పాటు చేశారు. మహాశివరాత్రి పండుగ దూరదూరం నుంచి వేలాది భక్తులు వచ్చారు. మందిర పరిసరం భక్తులతో నిండిపోయింది. సీతా నియమం ప్రకారం పూజ చేసింది. రుద్రాభిషేకం చేయించింది. రాత్రంతా భజన కీర్తనలు జరిగాయి. అర్ధరాత్రి శివలింగంపై జల అభిషేకం జరుగుతుండగా మరో అద్భుతం జరిగింది.

(28:59) శివలింగం నుంచి పాలధార ప్రవహించడం మొదలైంది. అందరూ భక్తులు ఆశ్చర్యపోయారు. పాలధార కొన్ని నిమిషాలు ప్రవహించింది. ప్రజలు దాన్ని ప్రసాదంగా తీసుకున్నారు. సీత దాన్ని భగవాన్ కృపగా భావించింది. ఆ రాత్రి తర్వాత మందిరం ప్రసిద్ధి మరింత పెరిగింది. ఇప్పుడు పెద్ద పెద్ద సంతులు మహాత్ములు కూడా అక్కడికి వచ్చేవారు. సీత అందరిని ఆదరంగా స్వీకరించేది కానీ ఆమె తాను ఎప్పుడు వెనుకే ఉండేది.

(29:28) సేవలో మునిగపోయేది. సంవత్సరాలు గడిచాయి. సీత ఇప్పుడు ప్రౌఢురాలయింది. ఒకరోజు ఆమె అనారోగ్యం పాలైంది. డాక్టర్లు పరీక్షించి చెప్పారు ఆమెకు ఒక అసాధ్య రోగం ఇక మరిన్ని రోజులు లేవు. గ్రామవాసులు దుంఖకించారు. అందరూ ప్రార్థన చేశారు భగవాన్ ఆమెను కాపాడాలని కానీ సీత శాంతంగా ఉంది. ఆమె చెప్పింది భగవాన్ పిలిచినప్పుడు వెళ్ళిపోతాను.

(29:56) నేను నా జీవితాన్ని అతనికి అంకితం చేశాను. ఆమె పరిస్థితి మరింత దిగజారింది. ఒక రాత్రి ఆమె చాలా బలహీనమైంది. ఆమె మందిర పూజారికి చెప్పింది ఆమెను శివలింగం ముందు తీసుకు వెళ్ళమని ప్రజలు ఆమెను ఎత్తుకొని మందిరంలో పడుకోబెట్టారు. సీత శివలింగం వైపు చూసి నవ్వింది. ఆమె చెప్పింది ప్రభు ఇప్పుడు నేను నీ దగ్గరకు వస్తున్నాను.

(30:21) నాకు ఒకే కోరిక. నా తర్వాత కూడా ఈ మందిరంలో నీ సేవ జరగాలి. అప్పుడు ఆమె చూసింది శివలింగం నుంచి కాంతి వస్తోంది. భగవాన్ శంకరుడు మళ్ళీ ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతడు చెప్పాడు సీతా నీ సేవతో నేను సంతోషంగా ఉన్నాను. నువ్వు నా దగ్గరకు రా ఈ మందిరం ఎప్పటికీ ఉంటుంది. నీ కథ వినిపించి ప్రజలకు ప్రేరణ ఇస్తుంది. సీత ప్రణామం చేసి కళ్ళు మూసుకుంది ఆమె దేహాంతం అయింది.

(30:51) కానీ ఆమె ముఖంపై ఒక దివ్య తేజస్సు ఉంది. ఒక శాంతి ఉంది. అదే రాత్రి స్వామి శివానంద. అతడు దూర హిమాలయాల్లో ఉన్నాడు. అతనికి దివ్య స్వప్నం వచ్చింది. అతడు చూశాడు సీతా భగవాన్ శంకరునితో కైలాస పర్వతం వైపు వెళ్తోంది. అతడు వెంటనే గ్రామానికి తిరిగి వచ్చాడు. అతడు సీత అంతిమ సంస్కారంలో పాల్గొన్నాడు. తర్వాత అతడు మందిర ప్రధాన పూజారి అయ్యాడు.

(31:19) ఈరోజు కూడా ఆ మందిరం ఉంది. సీతా చోటు కథ అక్కడి ప్రతి భక్తునికి చెప్పబడుతుంది. ప్రజలు చెప్పుకుంటారు మహాశివరాత్రి రోజు మందిరంలో పాల అభిషేకం స్వయంగా జరుగుతుంది. కొన్నిసార్లు రాత్రి భజనల శబ్దాలు వినిపిస్తాయి. భక్తి బలం అనంతమైంది. భగవాన్ శంకరుడు తన భక్తులకు అంతా చేస్తాడు. జయ భోలే శంకర్ హర హర మహాదేవ్ స్వామి శివానంద మందిరం బాధ్యత తీసుకున్నాక అతడు దాన్ని మరింత విస్తరించాడు.

(31:48) అతడు ఒక గురుకులం స్థాపించాడు. అక్కడ పిల్లలకు చదువుతో పాటు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ఇవ్వబడుతుంది. మందిర పరిసరంలో ఒక అన్నక్షేత్రం కూడా మొదలు పెట్టాడు. అక్కడ రోజు వేలాది భక్తులకు ఆహారం ఇవ్వబడుతుంది. స్వామి జీ సీతా జాపకార్థం ఒక సేవా సంస్థ కూడా స్థాపించాడు. అది బీదవాళ్ళు రోగులు అనాథలకు సాయం చేస్తుంది. అతడు తాను దేశవ్యాప్తంగా తిరిగి భగవాన్ శంకరుని భక్తిని ప్రచారం చేసేవాడు.

(32:16) సీత కథ చెప్పేవాడు. అతని మాటల్లో అంత బలం ఉండేది. ప్రజలు ప్రభావితం అవ్వకుండా ఉండలేరు. ఒకసారి అతడు ఒక దూర గ్రామంలోకి వెళ్ళాడు. అక్కడ ప్రజలు బీదవాళ్ళు కరువుతో బాధపడుతున్నారు. స్వామి జి అక్కడ ఒక శివ మందిరంలో పూజ చేసి భగవాన్కు ప్రార్థన చేశాడు. అదేరాత్రి అక్కడ భారి వర్షం పడింది. ప్రజలు ఆశ్చర్య పోయారు. వాళ్ళు స్వామీజీని తమ గురువుగా భావించారు.

(32:43) స్వామీజీ చెప్పాడు నేను ఏమి చేయలేదు అంతా భగవాన్ శంకరుని కృప. అతడు ఎప్పుడూ తన అక్క సీతా భక్తిని ఉదాహరణగా చెప్పేవాడు. అతడు చెప్పేవాడు నా అక్క సాధారణ అమ్మాయి కానీ ఆమె భక్తి అసాధారణమైంది. ఆమె ఏ మంత్రం జపించలేదు. ఏ కైన సాధన చేయలేదు కేవలం ఒక విశ్వాసం ఉంచింది భగవాన్ ఉన్నాడని అతడు వింటాడని మరి భగవాన్ విన్నాడు భక్తి మార్గం సాధారణమైంది.

(33:13) కేవలం భక్తి కావాలి. స్వామి జీ ప్రవచనాలు విని చాలామంది జీవితాలు మారాయి. చాలామంది అహంకారం వదిలారు. చాలామంది సేవా మార్గం తీసుకున్నారు. మందిరం ఇప్పుడు ఒక ప్రధాన తీర్థ స్థలమైంది. ప్రతి సంవత్సరం లక్షలాది భక్తులు వస్తారు. మందిర ట్రస్ట్ స్థాపించబడింది. అది చాలా సమాజ సేవ కార్యక్రమాలు మొదలు పెట్టింది. ఆసుపత్రి, పాకశాల, వృద్ధాశ్రమం అంతా సీత పేరుతో సంబంధం ఉంది.

(33:45) ప్రజలు ఆమెను మా సీత అని పిలవడం మొదలు పెట్టారు. స్వామి జి పెద్దవాడయ్యాడు ఒకరోజు అతడు తన శిష్యులను పిలిచి చెప్పాడు నా సమయం

పూర్తయింది. ఇప్పుడు మీరు ఈ మందిరం సంస్థను జాగ్రత్త చూసుకోండి గుర్తుంచుకో ఇది భక్తి సూచిక ఇక్కడ డబ్బు అహంకారం రాకూడదు సాధారణత సేవ మన మూల మంత్రం శిష్యులు వాగ్దానం చేశారు. కొన్ని రోజుల తర్వాత స్వామి జీ సమాధి తీసుకున్నాడు.

(34:15) అతడు జీవ సమాధి తీసుకున్నాడు. అతడు ఒక గదిలోకి వెళ్లి తలుపు మూసేసాడు. కొన్ని రోజుల తర్వాత తలుపు తెరిచినప్పుడు అతని శరీరం ధ్యాన మగ్న స్థితిలో ఉంది కానీ ప్రాణాలు లేవు. అతని ముఖంపై అద్భుత శాంతి ఉంది. ప్రజలు అతని సమాధిని మందిర పరిసరంలోనే కట్టారు. ఈరోజు కూడా ఆ సమాధి ఉంది. ప్రజలు అక్కడికి వచ్చి శ్రద్ధాంజలి అర్పిస్తారు. స్వామి జీ తర్వాత మందిరం బాధ్యత అతని శిష్యులు తీసుకున్నారు. అది ఈరోజు వరకు నడుస్తోంది.

(34:46) మందిరంలో ఇప్పుడు అదే శివలింగం ఉంది. సీతా నది ఒడ్డు నుంచి తెచ్చింది. అది ఇప్పుడు అందమైన మండపంలో స్థాపించబడింది. దాని దగ్గరే సీత చోటు స్వామి శివానంద మూర్తులు ఉన్నాయి. భక్తులు మొదట శివలింగం దర్శనం చేస్తారు. తర్వాత సీత చోటు చరణాలు తాకుతారు. ప్రజలు నమ్ముతారు ఈ మందిరంలో మన్నత అడిగితే అది తప్పకుండా నెరవేరుతుంది.

(35:13) చాలా మంది ఆరోగ్య లాభం పొందారు. చాలా మంది సంతానం పొందారు. చాలా మందికి ఉద్యోగాలు వచ్చాయి. కానీ మందిరం ప్రధాన ఆకర్షణ ఆధ్యాత్మిక వాతావరణం అక్కడికి వచ్చేవాడికి అద్భుత శాంతి అనుభవం అవుతుంది. ప్రజలు చెప్పుకుంటారు రాత్రి సమయంలో మందిరం నుంచి ఓం నమఃశివాయ జపం శబ్దం వస్తుంది. కొన్నిసార్లు సీతా గొంతులో భజన వినిపిస్తుంది. ఇదంతా భక్తి బలం సాక్ష్యం.

(35:41) ఈ కథ నుంచి మనకు ఇచ్చే బోధ భగవాన్కు పెద్ద పెద్ద సాధనాలు అవసరం లేదు. పెద్ద మంత్రాలు అవసరం లేదు. కేవలం సాచ హృదయం కావాలి. అటు ఇటు కదలని విశ్వాసం కావాలి. సీతా దగ్గర ఏమీ లేదు ఇల్లు లేదు సంపద లేదు తల్లిదండ్రులు లేవు కానీ ఆమె దగ్గర ఒకటి ఉంది. భగవాన్ శంకరునిపై అగాధ భక్తి మరి ఆ భక్తి భగవాను ప్రత్యక్షం చేసింది. భగవాన్ శంకరుడు భోలేవాడు అతడు సులభంగా సంతోషపడతాడు.

(36:14) అతడు భక్తుని హృదయంలో నివసిస్తాడు. మనము కూడా అతని భక్తి చేయాలి. సాచ మనసుతో నిస్వార్థ భావంతో మరి మనమందరం కలిసి భగవాన్ శంకరుని శరణు వేడుదాం. అతన్ని స్మరణ చేసుకుందాం. అతని భక్తి చేద్దాం. హర హర మహాదేవ్ భోలేనాథ్ కృప అందరిపై ఉండాలి. మందిరం చరిత్రలో మరో ముఖ్య సంఘటన జరిగింది. దేశంలో ఒక ప్రసిద్ధ సంతుడు జగద్గురు శంకరాచార్య ఒకసారి ఆ మందిరంలో అడుగు పెట్టాడు.

(36:49) అతడు మందిర కథ విన్నాడు లోతుగా ప్రభావితమయ్యాడు. అతడు చెప్పాడు ఈ స్థలం భక్తి జనని ఇక్కడి మట్టి పవిత్రం ఎందుకంటే ఇక్కడ ఒక బాలిక తన కన్నీళ్లతో భగవాన్ను సేద తీర్చింది. అతడు మందిరానికి ప్రత్యేక స్థానం ఇచ్చి వైదిక పద్ధతి ప్రకారం

పూజా విధానాలను స్థాపించాడు. అతని ఆశీర్వాదంతో మందిర మహిమ మరింత విస్తరించింది. దూరదూర ప్రాంతాల నుంచి భక్తులు తరలి వచ్చేవారు.

(37:17) ఒకసారి మందిరంలో దొంగతనం ప్రయత్నం జరిగింది. కొందరు దొంగలు రాత్రి సమయంలో మందిరంలోకి దూరి దాన పెట్టెను దోచుకోవాలని ప్రయత్నించారు. కానీ వారు గర్భగృహానికి చేరుకునేసరికి శివలింగం ముందు ఒక దివ్యమైన నాగం ఫణం విప్పి నిలబడి ఉంది. దొంగలు భయంతో వణకిపోయి పరుగెత్తారు. మరుసటి రోజు అందరూ చూశారు దాని పెట్టె అలాగే ఉంది.

(37:41) మందిర ద్వారంపై ఒక పాము చుట్టుకొని కూర్చుంది. ప్రజలు అర్థం చేసుకున్నారు భగవాన్ శంకరుడు తన నాగర రూపంలో మందిరాన్ని కాపాడుతున్నాడు. అప్పటి నుంచి మందిర రక్షణకు ఎటువంటి ప్రత్యేక ఏర్పాట్లు అవసరం లేకుండా పోయింది. భగవాన్ స్వయంగా రక్షిస్తున్నాడని అందరూ నమ్మారు. మందిర ప్రాంగణంలో ఒక పురాతన వృక్షం ఉంది. ఆ చెట్టు కింద సీత చోటు భోజనం చేసేవారని చెబుతారు.

(38:08) ఈ రోజు కూడా ఆ చెట్టు ఆకులు పచ్చగా గట్టిగా నిలబడి ఉంది. భక్తులు ఆ చెట్టు కింద కూర్చుని ప్రార్థన చేస్తారు. ఆ చెట్టు ఆకులతో చేసిన టీ తాగితే రోగాలు తొలగిపోతాయని నమ్మకం మందిరం వెనుక ఆ నది ఇప్పటికీ ప్రవహిస్తోంది. సీతా శివలింగం తెచ్చిన అదే నది ఇప్పుడు దాన్ని శివగంగ అంటారు. భక్తులు అందులో స్నానం చేసి పవిత్ర జలాలు తీసుకెళ్తారు. మందిర వార్షికోత్సవాలపై భవ్యమైన శోభాయాత్ర బయలుదేరుతుంది.

(38:41) అందులో సీత చోటు కథను వాంకీల రూపంలో చూపిస్తారు. గ్రామమంతా భక్తి వాతావరణంతో నిండిపోతుంది. ఈ కథ నుంచి మనకు ఒక ముఖ్య బోధ భగవాన్ భక్తులను అవమానించకూడదు. కాలియా సీతాను ఎగతాళి చేసి దానికి ఫలితం అనుభవించాడు. భక్తులు మహాత్ములు వారిని అవమానించడం భగవాన్ను అవమానించినట్లే అందరి భక్తులను గౌరవించాలి. విపత్తుల్లో కూడా భగవాన్ స్మరణ వదలకూడదు.

(39:10) సీత ప్రతి కష్టంలోనూ భగవాను గుర్తు చేసుకుంది. చివరికి గెలుపు సాధించింది. భగవాన్ శంకరుడు సంకటమోచనుడు భక్తుల సంకటాలను తొలగస్తాడు. అందుకే ఎప్పుడూ అతన్ని స్మరించాలి. మరి మనమందరం కలిసి భగవాన్ శంకరుని వందన చేద్దాం. నీలకంక మహాకాల శంభు శంకర భోలేనాథ్ నీకు జయమని పలుకుదాం. నీ భక్తి జయమని ఉద్ఘోషిద్దాం. హర హర మహాదేవ్ భగవాన్ శంకరుడు త్రిదేవుల్లో సంహారకుడు కానీ భోలే భోలేవాడు సులభంగా సంతోషపడతాడు.

(39:45) అతని భక్తి చేస్తే మనిషి పాపాలన్నీ నశించిపోతాయి. కష్టాలన్నీ తొలగిపోతాయి. సీతా కథ దీనికి జీవంత సాక్ష్యం ఆమె ఏ యజ్ఞం చేయలేదు. ఏ తాంత్రిక సాధన చేయలేదు. కేవలం ఒక రాయిని భగవాన్ భావించి పూజ మొదలు పెట్టింది. భగవాన్ ఆ పూజను స్వీకరించాడు. ఇది చూపిస్తుంది భగవాన్కు భావమే ముఖ్యం. భావం శుద్ధంగా ఉంటే రాయి కూడా భగవాన్ అవుతుంది.

(40:16) మన ఇళ్లలో కూడా శివలింగం స్థాపించవచ్చు. నియమితంగా పూజ చేయవచ్చు. కావలసింది ఒక నిర్మల హృదయం మాత్రమే భగవాన్ శంకరునికి బిల్వపత్రం ధతురం భాంగ్ ప్రియమైనవి లేకపోతే సాదా నీరు కూడా చాలు ఆయన భావానికి ఆకలి గలవాడు సీతా నీటిలో చక్కెర కలిపి భోగం పెట్టింది. అది కూడా స్వీకరించబడింది. మనము కూడా అలాంటి సరళ భక్తి చేయాలి. రోజూ ఉదయం లేచి స్నానం చేసి శివలింగం పై జలం సమర్పించాలి.

(40:48) ఓం నమఃశివాయ జపం చేయాలి అప్పుడు జీవితంలో సుఖశాంతులు వస్తాయి. సంకటాలను ఎదుర్కొనే బలం వస్తుంది. భగవాన్ శంకరుని కృపతో మోక్షం లభిస్తుంది. సీత మోక్షం పొందింది. ఆమె భగవాన్ శంకరునితో కైలాస ధామంలో నివసిస్తోంది. మనము కూడా అదే మార్గంలో నడవవచ్చు. కేవలం ప్రారంభం చేయాలి. ఈ రోజు నుంచే ఇప్పుడే హర హర మహాదేవ్ మందిరంలో ఒకసారి ఒక బీద బ్రాహ్మణుడు వచ్చాడు.

(41:20) అతని భార్య బాగా అనారోగ్యంతో ఉంది. చికిత్సకు డబ్బు అవసరం అతడు మందిరంలో ప్రార్థన చేసి సీత కథ విన్నాడు. అతనికి ఒక ఆలోచన వచ్చింది. అతడు పూజారితో చెప్పాడు నేను ఇక్కడే ఉండి సేవ చేయాలనుకుంటున్నాను. బదులుగా కొంచెం దానం దొరికితే నా భార్య చికిత్స చేయగలను. పూజారి అనుమతి ఇచ్చాడు. బ్రాహ్మణుడు పూర్తి భక్తితో మందిరం శుభ్రం చేశాడు పూలు సమర్పించాడు దీపాలు వెలిగించాడు.

(41:53) ఒక నెల తర్వాత అతనికి అద్భుత అనుభవం కలిగింది. రాత్రి మందిరంలో నిద్రపోతుండగా ఒక స్త్రీ గొంతు వినిపించింది. లే నీ భార్య ఇప్పుడు బాగుపడింది. ఇంటికి వెళ్ళు అతడు కళ్ళు తెరిచి చూశడు ముందు ఒక దివ్య నారి నిలబడి ఉంది. సీత విగ్రహం లాగా కనిపించింది. అతడు ఆశ్చర్యపోయాడు. మరుసటి రోజు ఇంటికి వెళ్ళగానే భార్య జ్వరం పూర్తిగా తగ్గినట్టు తెలిసింది.

(42:18) డాక్టర్ అది అద్భుతమే అన్నాడు. బ్రాహ్మణుడు అర్థం చేసుకున్నాడు ఇది మా సీతా కృప అతడు తిరిగి మందిరానికి వచ్చి జీవితాంతం సేవ చేసే సంకల్పం చేసుకున్నాడు. అతని కథ కూడా మందిర మహిమను పెంచింది. మరో సంఘటన ఒకసారి ఒక ధనవంతుడైన వ్యాపారి వచ్చాడు. అతడు చాలా గర్వంతో దాన పెట్టెలో చాలా డబ్బు వేసి చెప్పాడు.

(42:44) నా దానంతో ఈ మందిరం అభివృద్ధి అవుతుంది. కానీ ఆ రాత్రి అతని కలలో భగవాన్ శంకరుడు వచ్చి చెప్పాడు నీ దానం నాకు స్వీకారం కాదు నీ మనసులో అహంకారం ఉంది. ముందు అహంకారం వదిలేయి వ్యాపారి ఆశ్చర్య పోయాడు. మరుసటి రోజు పూజారితో చెప్పాడు. పూజారి వివరించాడు భగవాన్కు డబ్బు కాదు భావం కావాలి. నువ్వు అహంకారం వదిలి అందరితో ప్రేమగా ఉండు. వ్యాపారి అలాగే చేశాడు.

(43:14) తన సంపదలో పెద్ద భాగం బీదవాళ్ళకు పంచాడు. తిరిగి మందిరానికి వచ్చి సాధారణంగా ప్రార్థన చేశాడు. అతని జీవితంలో సుఖశాంతులు వచ్చాయి. ఇలాంటి

సంఘటనలన్నీ చూపిస్తున్నాయి. ఈ మందిరం కేవలం పూజా స్థలం కాదు ఇది ఒక తపోభూమి ఇక్కడికి వచ్చిన వాళ్ళ హృదయాలు మారిపోతాయి. అహంకారం వదులుతారు. సేవా భావం తెచ్చుకుంటారు. ఇదంతా భగవాన్ శంకరుడు ఆయన భక్తురాలు సీతా కృప వల్లే మరి మనమందరం కలిసి భగవాన్ శంకరుని శరణాగతులం అవుదాం.

(43:47) ఆయన కృపతో మన జీవితాలు సార్ధకమవుతాయి. మన అందరి కళ్యాణం సిద్ధించాలి. హర హర మహాదేవ్ భోలేనాథ్ జయ జయ ఈ మందిరం ఇప్పుడు ఒక విశాల పరిసరంగా మారింది. ప్రధాన మందిరంతో పాటు ధర్మశాల గౌశాల ఆయుర్వేద చికిత్సాలయం పాకశాల అన్నక్షేత్రం ఉన్నాయి. రోజు వేలాది భక్తులు వచ్చి ప్రసాదం తీసుకుంటారు. మందిర ట్రస్ట్ గ్రామాభివృద్ధికి కృషి చేస్తోంది.

(44:16) రోడ్లు కట్టించింది తాగునీటి ఏర్పాటు చేసింది. బీద పిల్లలకు చదువు అందిస్తోంది. ఇదంతా సీత చోటు భక్తి ఫలితమే మందిరంలో సంవత్సరానికి మూడు పెద్ద ఉత్సవాలు జరుగుతాయి. మహాశివరాత్రి, శ్రావణ మాసం, సీతా చోటు జయంతి ఈ ఉత్సవాల్లో ప్రత్యేక పూజలు, భజనలు భండారాలు జరుగుతాయి. దూరదూరం నుంచి భక్తులు తరలి వస్తారు. మందిర ప్రధాన పూజారి స్వామి శివానంద శిష్య పరంపర నుంచి వచ్చినవాడు శ్రీకృష్ణానంద సరస్వతి అతడు చాలా సరళుడు భక్తుడు అతడు ఎప్పుడు చెప్పేవాడు మేము కేవలం సేవకులము ఈ మందిరం భగవాన్ శంకరుడు మా సీతాది మాకు సేవ చేసే అవకాశం దొరికింది అదే పెద్ద విషయం

(45:03) మందిరానికి వచ్చే భక్తుల్లో రాజకీయ నాయకులు నటులు క్రీడాకారులు వ్యాపారవేత్తలు అందరూ ఒకే స్థాయిలో ఉంటారు. అందరికీ ఒకే ప్రసాదం ఒకే దర్శనం ఇక్కడ ఏ భేదభావం లేదు. అందరూ భగవాన్ భక్తులే ఈ కథ ఎంతో మందిని ప్రేరేపించింది. దీనిపై పుస్తకాలు రాయబడ్డాయి. నాటకాలు సినిమాలు వచ్చాయి. కానీ మందిరం తన సాధారణత్వాన్ని పవిత్రతను ఎప్పుడూ కాపాడుకుంది.

(45:33) ఇక్కడికి వచ్చిన వాడికి అనిపిస్తుంది. ఇది నా సొంత ఇల్లులా ఉంది. భగవాన్ శంకరుడు నా సొంతమైనట్టు అనిపిస్తాడు. ఇదే భక్తి సారాంశం భగవాన్ను తనవాడిగా భావించడం సీత అదే చేసింది. ఆమె భగవాను తన అంతా అనుకుంది. భగవాన్ కూడా ఆమెను తనదిగా చేసుకున్నాడు. మరి మనము కూడా భగవాన్ శంకరుని మనవాడిగా చేసుకుందాం. అతన్ని స్మరించుకుందాం. అతని పూజ చేద్దాం. అతని సేవలో మునిగిపోదాం.

(46:05) ఆయన తప్పకుండా సంతోషపడతాడు. మన కళ్యాణం చేస్తాడు. హర హర మహాదేవ్ భోలే బాబా అందరిపై కృప చూపాలి. చూసేవాళ్ళారా ఈ హృదయస్పర్శి కథ మీకు ఎలా అనిపించిందో కామెంట్ లో తప్పకుండా చెప్పండి. మీ హృదయంలో కూడా ఒక చిన్న భక్తి మొలకెత్తి మీ జీవితంలో భోలేనాథ్ కృపతో శాంతి ఆనందం నిండిపోతాయని ఆశిస్తున్నాను. ఇలాంటి మరిన్ని హృదయాన్ని తాకే కథల కోసం మా ఛానల్ ను సబ్స్క్రైబ్ చేసి బెల్ ఐకాన్ నొక్కండి.

(46:34) మీ స్నేహితులతో కుటుంబ సభ్యులతో ఈ కథను పంచుకోండి. ఒక్కో మంచి మాట మనసులో దిగి ఎవరో ఒకరి జీవితంలో వెలుగు నింపుతుంది. భగవాన్ శంకరుడు మన అందరిని ఆశీర్వదించాలి. ఓం నమఃశివాయ హర హర మహాదేవ్ ధన్యవాదాలు